

ot recordant a ...

Aquest mes s'inicia una nova

A. BUSQUETS

I PUNSET,

Busquets i Punset és la figura tòpica d'home "important" de la nostra vila. Gairebé tothom en coneix, si més no, el nom i sap que té un carrer dedicat. No hi ha gaire gent, però, que sàpiga realment què feia i són ben pocs els qui han llegit alguna de les nombroses obres que deixà escrites.

Comencem per puntualitzar, fent honor a la veritat, que si bé Busquets i Punset nasqué a Sant Hilari el 1876, deixà de molt jovenet la nostra vila per cursar el batxillerat a Vic. Visqué més tard dos anys a Ripoll (1893-1895), poble nadiu de

la seva mare, i posteriorment passà a Barcelona on cursà la carrera de magisteri. S'ha d'admetre, doncs, que la seva estada a Sant Hilari fou més aviat curta. Fins i tot ell sempre es declarà, per qüestions de residència, molt més vinculat a la plana de Vic. Malgrat tot, si la seva presència física aquí fou molt migrada no es pot dir el mateix de la seva vinculació espiritual i afectiva: Busquets dugué al cor les Guillerries al llarg de tota la seva vida. Ho prova el fet de les freqüentíssimes caminades pels nostres boscos i muntanyes dels quals, gran excursionista, era perfectament coneixedor. I ho prova encara més la presència constant en la seva obra del nostre paisatge i de la nostra gent.

EL MESTRE

Busquets i Punset era, per damunt de tot, mestre; un mestre enamorat del seu ofici que exercí d'una manera abnegada i ininterrompuda al llarg de tota la seva vida. L'amor a la seva tasca el dugué en més d'una ocasió a rebutjar ocupacions i càrrecs més ben remunerats.

Be m'encarrega d'escriure sobre qüestions de cultura local i concretament sobre persones o fets pretèrits que hagin assolit un cert relleu. Tasca difícil la de pouar en un pou d'escàs nivell com és el cas del nostre poble. Dit planerament: al llarg de la nostra història local no hi ha hagut figures autènticament senyeres ni en el terreny de la literatura, ni en el de l'art, ni en el de la ciència, ni en el de la cultura genèricament parlant. Hi ha hagut, això sí, figures esparses que isoladament han assolit un cert protagonisme per raons diverses però que sovint presenten un tret comú: l'amor a la terra. Doncs, bé, és d'aquestes persones de les quals vull parlar. Sense esforçar-me gaire em vénen a la memòria els noms de quatre d'elles: Antoni Busquets i Punset, Frederic Culí, Mn. Lluís G. Pons i Josep Ximeno. No són, suposo, els únics i d'altres n'anirant sortint. De mica en mica i des d'aquestes pàgines aniré parlant un xic de tots ells. Començaré avui per En Busquets.